

РЕШЕНИЕ

№ 6776

гр. София, 27.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 18.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11095** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по Жалба на Л. В. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.4, срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/1301/ФП/25.07.2019г., изд. от Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0189 от 29.08.2019г. изд. от Директор на агенцията за социално подпомагане, РДСП-С. град. Жалбоподателят оспорва незаконосъобразността на административния акт, в частта относно началната датата, определена за предоставяне на месечна финансова подкрепа, считано от 01.07.2019 г., като намира, че същата следва да бъде изплащана от 01.05.2019г. , т.е. от влизането в сила на ЕР на НЕЛК №0819/10.04.2019г. Иска се отмяна на заповедта и връщане на преписката за ново произнасяне от органа в частта, относно началната дата, от която следва да бъде отпускана помощта.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като след постановяването на влязло в сила Определение № 5895/06.08.2020г., по настоящото дело, се защитава лично, същият по вътрешно убеждение на настоящия съдебен състав, въпреки видимо недоброто си физическо състояние.

Ответникът – Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – С. град, не се явява, не се представлява, не представя становище по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изплаща представител, не излага становище.

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства и тези

приложени по приобщената административна преписка, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото няма спор, че Решение № 22-РД06-0189 от 29.08.2019г. изд. от Директор на агенцията за социално подпомагане, РДСП-С. град, е редовно връчено по пощата на жалбоподателя на 16.09.2019г., като депозирането на жалбата пред АССГ, е просрочено с един ден, а именно: 14-дневния срок е изтекъл на 30.09.2019г., а тя е подадена лично пред административния орган на 01.10.2019г. Същевременно, обаче, настоящият съдебен състав намира за основателно искането по чл. 161 от АПК, инкорпорирано от жалбоподателя в жалбата му, доколкото, в конкретната правна и житейска хипотеза, от доказателствата по представената административна преписка, безспорно се установява наличието обстоятелства по чл.161, ал.1, предложение първо от АПК, с оглед константното здравословно състояние на жалбоподателя, удостоверено с писмени доказателства по делото, както и факта, че въпреки това, същото само поддържа активно защитата на собствените си интереси, както пред администрацията, така и пред съда, поради което и в случая, е основателно и съдът Определи: възстановява срока за обжалване на административния акт Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/1301/ФП/25.07.2019 г., изд. от Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., с един ден и определя депозираната Жалба Вх. № 22-941-00-1698/01.10.2019г. по описа на АСП-РДСП С.-град, представена от административния орган, Вх. № 29429/03.10.2019г. по описа на АССГ, за депозирана в срок. Същата е подадена от лице с правен интерес, срещу акт, който подлежи на контрол за законосъобразност и като такава е допустима.

Разгледана по същество, Жалбата е основателна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало въз основа на Заявление-Декларация № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/1301/09.07.2019г. с правно основание чл. 20, ал.1 от Закона за хората с увреждания /ЗХУ/. Към заявлението молителят е представил Експертно заключение № 0819 от 10.04.2019г., със срок на валидност 1 година, което удостоверява преосвидетелстване на лицето и промяна от 80% трайно намалена неработоспособност до 100% ТЕЛК, без чужда помощ. Датата на началното инвалидизиране е идентична: 11.03.2014г., не е налице и промяна във водещата диагноза: „Карцином на десен бял дроб. Състояние след десностр.пулмонектомия-2014г. Дихателна недостатъчност“.

Към заявлението са приложени формуляр за самооценка на лице с увреждания /л.20-28 от делото/, Експертно заключение № 0819 от 10.04.2019г., за трайно намалена неработоспособност до 100% ТЕЛК /л. 29-30 от делото/. Няма спор и се установява от приложената административна преписка, че е изготвена индивидуална оценка на потребностите, в срок, а именно: 18.07.2019 г., като е отпусната месечна финансова подкрепа на основание чл. 70, ал.3 от ЗХУ, в размер на 25% от линията на бедност. По делото не се оспорва, а и съдът го намира за установено-спазването на административно производствените правила за издаването на оспорения акт. Не се оспорва и е съответен на законоустановения размер, размерът на месечната помощ от 87 лв. по оспорената заповед.

Заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, но същата е постановена, в противоречие с материалния закон по отношения на определения начален срок, от който следва да бъде получавана помощта, а именно: 01.07.2019 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 69 от ЗХУ финансовата подкрепа за хората с

увреждания се състои от два компонента 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането и 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането. В чл. 70 от ЗХУ е определен кръгът на лицата с трайни увреждания над 18-годишна възраст, които имат право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 от закона, като жалбоподателят попада сред тези по т. 3, с оглед степента на увреждане от 100% ТНР, съгласно ЕР на НЕЛК и размерът на дължимата финансова подкрепа следва да е 25% от линията на бедност.

Правният спор в настоящото съдебно производство касае началната дата на отпуснатата със заповедта месечна финансова подкрепа.

В нормата на чл. 20, ал. 1 от ЗХУ е посочено, че хората с увреждания съобразно своите потребности имат право на индивидуална оценка на потребностите, която е комплексна. В ал.2 на чл.20 от ЗХУ е указано, че оценката по ал.1 изследва функционалните затруднения на човека с увреждане, свързани със здравословното му състояние и наличието на бариери при изпълнение на ежедневните и други дейности, както и вида на подкрепата. Съгласно чл. 24, ал.1 от ЗХУ, хората с увреждания имат право на финансова подкрепа съгласно индивидуалната оценка на потребностите им по чл. 20 за осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия. В ал.2 от същата разпоредба е указано, че хората с трайни увреждания съгласно индивидуалната оценка на потребностите им по чл. 20 имат право на:

1. финансова подкрепа за покупка на лично моторно превозно средство;
2. финансова подкрепа за приспособяване на жилище;
3. финансова подкрепа за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги;
4. финансова подкрепа наем на общинско жилище;
5. месечна финансова подкрепа.

Съгласно чл.24, ал.3 от ЗХУ, хората с увреждания имат право да ползват социални услуги, лична помощ или друг вид подкрепа съгласно потребностите, определени в индивидуалната им оценка по чл. 20, при условия и по ред, определени със закон.

Разпоредбата на чл.25, ал.1, т.1 от ЗХУ гласи, че въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите директорът на дирекция "Социално подпомагане" или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1. Именно такъв е настоящият случай.

В чл. 81 от ЗХУ е предвидено, че редът за отпускане, изплащане, изменение, спиране, прекратяване и възобновяване на финансовата подкрепа се определя с правилника за прилагането на закона. Такъв е приет с ПМС № 65/29.03.2019 г. /ДВ, бр. 27/02.04.2019 г./, в сила от 01.04.2019 год. Същият е приложен към датата на издаване на оспорената заповед. Финансовата подкрепа е уредена в Глава IV, раздел IV от Правилника за прилагане на ЗХУ.

Доколкото в настоящата хипотеза не се оспорва отпуснатата финансова подкрепа, основанието, на което е отпусната и нейния размер, а само определения от компетентния орган начален период, то следва да се посочи, че според чл.66, ал.1 от ППЗХУ /приложим по силата на чл.81 от ЗХУ/, месечната финансова подкрепа се отпуска, изплаща, изменя, спира, прекратява и възобновява със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или на оправомощено от него длъжностно лице от 1-во число на месеца, следващ промяната в обстоятелствата. В случая, от не оспорената по делото фактическа обстановка, се установява, че

заявлението-декларация за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20, ал.1 от ЗХУ е подадено на 09.07.2019г., а оценката е издадена при спазване изискването на чл.22, ал.4 от ЗХУ, който гласи, че индивидуалната оценка на потребностите се изготвя в срок до края на месеца, следващ месеца на подаване на документите по чл. 21, ал. 3 по ред, определен с правилника за прилагането на закона. В конкретната хипотеза няма спор, че се касае за преосвидетелстване, въз основа на ново Експертно заключение № 0819 от 10.04.2019г., със срок на валидност 1 година. Нормата на чл. 67. (1) от ППЗХУ, постановява, че: „в случаите на преосвидетелстване на хора с трайни увреждания месечната финансова подкрепа се отпуска от началото на месеца, през който е прекратена, въз основа на новата индивидуална оценка на потребностите и издадената заповед за нейното отпускане, в случай че заявлението декларация за извършване на индивидуална оценка на потребностите е подадено в 2-месечен срок от издаването на новото експертно решение. Нормата на ал.2 предвижда, че при неспазване на срока по ал. 1 месечната финансова подкрепа се отпуска по реда на чл. 66, ал. 3. Именно по реда на чл.66, ал.2 от ППЗХУ, е определена и начална дата на помощта от 01.07.2019г. Неправилно и в противоречие с материалния закон административният орган е приел, на чисто формално основание, че не е спазен 2-месечният срок за депозиране на Заявлението-декларация от жалбоподателя. Видно от представената административна преписка, Експертно заключение № 0819 от 10.04.2019г., е в сила от 10.05.2019г., т.е. преди това не е налице валиден и влязъл в сила административен акт, от който произтичат и законоустановените и законосъобразни правни последствия. Жалбоподателят е депозирал заявлението си на 09.07.2019г., което попада в двумесечния срок по смисъла на 67 от ППЗХУ, който изтича на 11.07.2019г., същото е в срок и изцяло попада в обхвата на 67, ал.1 от ППЗХУ, поради което и месечната помощ се дължи, считано от началото на месеца, за който е прекратена предходната при освидетелстване, т.е. в процесния случай, считано от 01.05.2019г., като в производството се установи, че неправилно и в противоречие с материалния закон е определена началната дата за предоставяната помощ, което в тази част, прави Заповедта незаконосъобразна и като такова следва да бъде отменена. Целта на закона е гарантиране на предвидените социални помощи на лицета с увреждания, а не санкционирането им-на формални основания, свързани с ограничителното и неправилно в случая тълкуване на факта на настъпването на промяна на обстоятелствата, който в случая е промяната на ТЕЛК от 80% на 100%, който факт настъпва към момента на влизане в сила на съответния административни акт. Същевременно, независимо от това, че не е конкретно наведено пред съда, за пълнота на изложението, въз основа на това, че е коментирано в мотивите на акта на горе стоящия административен орган, но не е налице изричен диспозитив, както и се констатира, че е налице липса на произнасяне в оспорената заповед по отношение на искането в частта за целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, следва да бъде указано на административния орган-при новото произнасяне-тези искания да бъдат съобразени при произнасянето от страна на административния орган.

По горните съображения, съдът счита, че административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, за който са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК, а именно налице е противоречие с материалния закон, поради което подадената жалбата следва да бъде уважена като основателна. Преписката

следва да бъде върната на административния орган, който да се произнесе с надлежен административен акт, по Заявление № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/1301/09.07.2019г. , като съобрази началната дата на отпускане на помощта, от влизането в сила на ЕР на НЕЛК №0819/10.04.2019 г., а именно от 01.05.2019 г., както и да се произнесе изрично относно искането за целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги. Съдебно-деловодни разноски-не се претендират, поради което и не се присъждат. Мотивиран от гореизложеното, Административен Съд С. град, Трето отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. В. М., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/1301/ФП/25.07.2019 г., изд. от Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., като незаконосъобразна.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган-за издаването на нова заповед, в съответствие и при спазване на указанията дадени в мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: